

Motion till riksdagen 2016/17:3480

av **Paula Bieler och Markus Wiechel (båda SD)**

Utbildning om arbetsrätt och arbetsmarknadens villkor

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur ökade kunskaper om arbetsrätt och arbetsmarknadens villkor på bästa sätt förs in i grundskolans utbildningsplaner och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Ända sedan den allmänna skolan infördes och de första läroplanerna togs fram har dess syfte och utbildningens innehåll varit ämnen för diskussion. Klart står att skolan ska förbereda unga medborgare för livet i vuxenvärlden, genom att ge sakkunskap inom olika områden, bred allmänbildning, möjlighet till fördjupad kunskapsinläring och guidning inför framtida utbildnings- och yrkesval. Inom ramen för i första hand ämnena samhällskunskap, idrott och hälsa samt hem- och konsumentkunskap ges också utbildning i sådana kunskaper som mer påtagligt påverkar privatlivet.

I den senaste uppdateringen av grundskolans läroplaner, Lgr11, gavs kunskaper om just privatekonomi och konsumenträtt mer utrymme. Detta bör anses välkommet, inte minst mot bakgrund av de senaste årens rapporter om ungas skuldsättning. Samtidigt är det relativt enkelt att identifiera ytterligare behov av kunskaper som förbereder för livet efter skolan.

Störst är kanske behovet avseende klivet ut på arbetsmarknaden. Kunskap om att söka arbete, skriva CV och personligt brev samt att utvärdera den egna kompetensen bör enligt oss tydligt ingå i grundskolans läroplaner. Utbildning i grundläggande arbetsrätt, kunskap om lönesättning och träning i löneförhandling likaså. Sådana kunskaper är minst sagt avgörande för hur livet utvecklar sig när skol- och utbildningstiden är över. Sett till situationen på arbetsmarknaden finns dessutom ett tydligt behov av att effektivisera matchning mellan arbetssökande och arbetsgivare, vilket dessa kunskaper givetvis skulle bidra till.

I sammanhanget är det värt att nämna att sådan kompetens som nämns ovan med största sannolikhet kan bidra till ökad jämställdhet avseende ekonomiska villkor. Exempelvis antas individuell lönesättning ligga bakom en del av det generella lönegap mellan kvinnor och män som idag kan uppmätas. Denna teori stärks inte minst av forskning som pekar på att regelbundna lönesamtal, till skillnad från endast löneförhandlingar, bidrar till att minska detta gap. Annan forskning bekräftar bilden av att män oftare överskattar sitt värde, medan kvinnor underskattar det. Detta påverkar givetvis utgången av löneförhandlingar, men leder till att män generellt vågar söka fler jobb än kvinnor vilket inte osannolikt är en bidragande faktor till fördelningen mellan män och kvinnor på högre positioner inom arbetslivet. Genom att ge alla ungdomar chans att lära sig om och utveckla färdigheter i löneförhandling, självskattning och arbetssökande adresseras de orsaker som leder till klyftor snarare än att symptomen botas genom krav på kvotering eller ökad styrning av lönesättning. Dessutom nås såväl unga kvinnor som unga män, vilket gör att samtliga i behov får bättre förutsättningar istället för att könstillhörighet blir avgörande faktor.

Paula Bieler (SD)

Markus Wiechel (SD)